

Опис порожнини

Грот розташований на північному березі Тарханкутського півострова (південний берег Каркінітської затоки), за 7,5 км, на захід від пляжу села Північне. Координати гроту 45° 39' 11,7"; 32° 56' 26,3".

Грот ПК-187 є типовою абразійною порожниною. Грот розташований на території Північної спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 5 м; площа – 19 м²; об'єм – 25 м³..

Грот являє собою велику хвилеприбійну нішу, вироблену по вертикальній тріщині та тріщин напластування вапняку. Бічні ніші у перерізі плоскі (і покрівля та дно їх рівні, закладені по площині напластування вапняку). Центральна частина гроту, вироблена по вертикальній тріщині, має параболічний перетин. Максимальна висота грота 1,9-2,0 м, спостерігається на вході, найменша – 0,5 м, у глибині гроту. Висота бічних ніш - 1,1 - 1,3 м. Висота уступу на дні - 0,7 м. З півночі, півдня і заходу, грот обмежений навалами брил вапняку - частиною скельного козирка, що впала. Між брил існують отвори, частина їх доступна для проникнення людини і є входами в грот. Один з таких отворів – нижній вхід, знаходиться між нижньою поверхнею брили та дном моря, тобто вхід напівзатоплений. Максимальна ширина грота - 9,2 м також спостерігається на вході. Дно грота слабо підвищується від входу у глибину. Стіни гроту нерівні. Пов'язано це з тим, що грот закладений у шаруватому вапняку, який виламується шматками горизонтальними та вертикальними тріщинами.

Грот закладений у сарматських середньо шаруватих вапняках-черепашниках світло-сірого та білого кольору, перекритих зверху меотичними вапняками. Товщина шарів 20-50 см. Прошарки мають різну щільність та забарвлення, виражену у чергуванні різних відтінків сірого та білого кольору. Дно грота, у нижній його частині, вкрите кварцовим піском, а наприкінці – округлими валунами вапняку.

Більшість грота суха. Морем затоплено лише його центральну, врізану в дно частину. Максимальна глибина води біля входу – 40 сантиметрів. Найдальша частина грота теж без води. Затоплюється він повністю лише під час штормів.

Стіни гроту ділянками покриті мікроскопічними зеленими водоростями і мають зеленуватий бурозелений колір.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот описаний та знятий 9 серпня 2009 року Проніним К. та Кір'язовою

Опис складено. Проніним К.